न्यवेदयत चात्मानमर्ज्जुनस्य महात्मनः । इरावानस्मि भद्रन्ते पुत्रश्चाहं तव प्रभो ।
मातुः समागमो यस्तु तत्सर्व्वं प्रत्यवेदयत् । तच्च सर्व्वं यथावृत्तं अनुसस्मार पाण्डवः ।
परिष्वज्य सुतञ्चापि सोऽत्मनः सदृशं गुणैः । प्रीतिमानभवत्पार्थो देवराजनिवेशने । ९९८५
सोऽर्जुनेन समादिष्टो देवलोके तदा नृप । प्रीतिपूर्व्वं महाबाहुः स्वकार्य्यं प्रति भारत ।
युद्धकाले त्वयाऽस्माकं सख्यं देयमिति प्रभो । वाढमित्येवमुक्त्वा च युद्धकाल उपागतः ।
कामवर्णजवैरश्वैः संवृतो बहुभिर्नृप । ते हयाः काञ्चनापीडा नानावर्णा महाजवाः ।
उत्पेतुः सहसा राजन् हंसा इव महोदधौ । ते त्वदीयान् समासाद्य हयसङ्घान् महाजवान् ।
क्रोडैः क्रोडानभिघ्नन्तो घोणाभिश्च परस्परं । निपेतुः सहसा राजन् स्ववेगाभिहता भुवि । ९९९०
निपतद्भिस्तथा तैश्च हयसङ्घैः परस्परं । शुश्रुवे दारुणः शब्दः सुपर्णपतने यथा ।
तथैव च महाराज समेत्यान्योऽन्यमाहवे । परस्परवधं घोरं चक्रुस्ते हयसादिनः ।
तस्मिंस्तदा वर्त्तमाने सङ्कुले तुमुले भृशं । उभयोरपि सम्भ्रान्ता हयसङ्घाः समन्ततः ।
प्रक्षीणसायकाः शूरा निहताश्वाः श्रमातुराः । विलयं समनुप्राप्तास्तच्छ्यमाणाः परस्परं ।
ततः क्षीणे हयानीके किञ्चिच्छिष्टे च भारत । सौबलस्यानुजाः शूरा निर्गता रणमूर्द्धनि । ९९९५
वायुवेगसमस्पर्शान् वायुवेगसमान् जवे । आरुह्य शीलसम्पन्नान् वयःस्थान् तुरगोत्तमान् ।
गजो गवाक्षो वृषभश्चर्म्मवानार्ज्जवः शुकः । षडेते बलसम्पन्ना निर्ययुर्महतो बलात् ।
वार्य्यमाणाः शकुनिना स्वैश्च योधैर्म्महाबलैः । सन्नद्धा युद्धकुशला रौद्ररूपा महाबलाः ।
तदनीकं महाबाहो भित्त्वा परमदुर्ज्जयं । बलेन महता युक्ताः स्वर्गाय विजयैषिणः ।
विविशुस्ते तदा हृष्टा गान्धारा युद्धदुर्म्मदाः । तान् प्रहृष्टांस्तदा दृष्ट्वा इरावानथ वीर्य्यवान् । १०००
अब्रवीत् समरे योधान्विचित्राभरणायुधान् । यथैते धार्त्तराष्ट्रस्य योधाः सायुधवाहनाः ।
हन्यन्ते समरे सर्व्वे तथा नीतिर्विधीयतां । वाढमित्येवमुक्त्वा ते सर्व्वे योधा इरावतः ।
जघ्नुस्तेषां बलानीकं दुर्जयं समरे परैः । तदनीकमनीकेन समरे वीक्ष्य पातितं ।
अस्पृश्यमाणास्ते सर्व्वे सुबलस्यात्मजा रणे । इरावन्तमभिद्रुत्य सर्व्वतः पर्य्यवारयन् ।
ताडयन्तः शितैः प्रासैश्चोदयन्तः परस्परं । ते शूराः पर्य्यधावन्त कुर्व्वंतो महदाकुलं । १००५
इरावानपि निर्विद्धः प्रासैस्तीक्ष्णैर्म्महात्मभिः । स्रवता रुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्ध इव द्विपः ।
उरस्यपि च पृष्ठे च पार्श्वयोश्च भृशाहतः । एको बहुभिरत्यर्थं धैर्य्याद्राजन्न विव्यथे ।
इरावानथ संक्रुद्धः सर्व्वांस्तान्निशितैः शरैः । मोहयामास समरे विद्ध्वा परपुरञ्जयः ।
प्रासानुत्कृष्य सर्व्वांश्च स्वशरीरादरिन्दमः । तैरेव ताडयामास सुबलस्यात्मजान्रणे ।
निष्क्रम्य च शितं खड्गं गृहीत्वा च शरावरं । पदातिस्तूर्णमागच्छज्जिघांसुः सौबलान् युधि । १००१०
ततः प्रत्यागतप्राणाः सर्व्वे ते सुबलात्मजाः । भूयः क्रोधसमाविष्टा इरावन्तमभिद्रुताः ।
इरावानपि खड्गेन दर्शयन् पाणिलाघवं । अभ्यवर्त्तत तान् सर्व्वान् सौबलान् बलदर्प्पितः ।